

Overzicht gerechtelijke procedures 2020

In 2015 is gestart met een centrale registratie van de bestuursrechtelijke beroepszaken; sindsdien ontvangen Provinciale Staten jaarlijks een overzicht. In het overzicht over 2020 en de bijbehorende bijlagen zijn de uitspraken in bestuursrechtelijke- en civielrechtelijke procedures opgenomen waarin de provincie Zuid-Holland in dat jaar betrokken was.

In de onderstaande tabel zijn de verschillende uitspraken in aantallen, uitkomsten en percentages weergegeven.

Uitspraken in procedures 2020	Absolute aantallen	Percentages
Bestuursrechtelijke beroepsprocedures		
Gegron ¹	6	46%
Ongegron ¹	6	46%
Niet-ontvankelijk	1	8%
totaal	13	100%
Rechtbank niet bevoegd	1	
Beroep ingetrokken	1	
Voorlopige voorziening		
Toegewezen	5	42%
Afgewezen	6	50%
Niet-ontvankelijk	1	8%
totaal	12	100%
Administratief beroep	-	
Civiele procedures	3	
1 deels gegronde beroepen zijn opgenomen onder de categorie "gegron".		

In de onderstaande tabel zijn de uitspraken in gegronde bestuursrechtelijke beroepen gerubriceerd naar het specifieke rechtsgebied waarop het besluit betrekking had; ook zijn ze verdeeld op grond van de vraag of het oorspronkelijke besluit al dan niet in mandaat is genomen door een omgevingsdienst.

Rechtsgebied	PZH	Omgevingsdienst
subsidierecht	1	-
Omgevingsrecht	2	2
Wet openbaarheid van bestuur	1	-
Totaal	4	2

De cijfers nader beschouwd

Van de bestuursrechtelijke beroepen die tot een uitspraak zijn gekomen is 46% ongegron¹ verklaard. In 46% van de gevallen is het beroep gegron¹ of deels gegron¹ verklaard. Van alle bestuursrechtelijke beroepen ging het in 11 gevallen om (al dan niet rechtstreeks) beroep in eerste aanleg. In twee gevallen was sprake van hoger beroep; één beroep is gegron¹ verklaard en het andere beroep niet-ontvankelijk. In geen enkel geval is beroep ingesteld door gedeputeerde staten. In 5 bestuursrechtelijke procedures is beroep ingesteld door het college van Burgemeester en wethouders van een gemeente.

Vergelijking met voorgaande jaren

De onderstaande tabel bevat een overzicht van de uitspraken in de verschillende procedures over de jaren 2015 tot en met 2020.

Bestuursrechtelijke beroepsprocedures	2020		2019		2018		2017		2016		2015	
	Gegrond	6	46%	41	77%	18	54,5%	11	29,3%	13	23,6%	17
Ongegrond	6	46%	12	23%	14	42,5%	24	63,4%	37	67,3%	37	66%
Niet-ontvankelijk	1	8%	-	-	1	3%	3	7,3%	5	9,1%	2	3,6%
Totaal	13		53		33		38		55		56	
Rechtbank niet bevoegd	1											
Ingetrokken	1					5		6		6		1

Voorlopige voorzieningen	2020		2019		2018		2017		2016		2015	
	Toegewezen	7	50%	2	50%	2	100%	4	80%	1	50%	0
Afgewezen	7	50%	2	50%	0	0%	1	20%	1	50%	1	100%
Totaal	14		4		2		5		2		1	
Ingetrokken	-		-		1		1		2		-	

Administratieve beroepen	2020	2019	2018	2017	2016	2015
	0	0	1	3	1	1

Civiele procedures	2020	2019	2018
	3	3	3

In 2020 is het absolute en relatieve aantal beroepen in bestuursrechtelijke procedures dat gegrond is verklaard, sterk gedaald ten opzichte van 2019. De reden daarvoor is dat 2019 een vertekend beeld te zien gaf door het grote aantal beroepen dat was ingesteld tegen vergunningen die verleend zijn met behulp van het Programma aanpak stikstof. Een van de gegronde beroepen had betrekking op een onderwerp waarover in 2019 ook al procedures zijn gevoerd, namelijk de regels in de Verordening ruimte met betrekking tot de vestiging van detailhandel en de relatie tot de Dienstenrichtlijn. Uit een vergelijking van de cijfers van de afgelopen jaren kunnen moeilijk conclusies worden getrokken. Duidelijk is wel dat het aantal uitspraken en ook het aantal gegronde beroepen beperkt mag worden genoemd. Het aantal uitspraken in voorlopige voorzieningen is in 2020 wel sterk toegenomen, verdrievoudigd ten opzichte van 2019. Het aantal uitspraken in civiele zaken is gelijk gebleven. In één geval is de civiele procedure gestart door de provincie.

Gegronde bestuursrechtelijke beroepen nader bezien

Vaststelling subsidie en terugvordering voorschot (ECLI:NL:RVS:2020:851)

Bij besluit van 18 juni 2009 heeft hebben gedeputeerde staten aan Stichting CLOK een subsidie verleend van € 13.000,00 voor het uitvoeren van kwaliteitsscans op bedrijventerreinen. Daarbij is een voorschot verstrekt van € 10.400,00. De activiteit moest 31 december 2009 zijn afgerond. Die termijn is verlengd tot 31 december 2010. CLOK heeft binnen die termijn geen aanvraag tot subsidie vaststelling ingediend. Gedeputeerde Staten hebben op 30 mei 2017 een nieuwe termijn gesteld. Nadat binnen die termijn geen reactie is ontvangen hebben Gedeputeerde staten de subsidie op 16 januari 2018 ambtshalve vastgesteld op nihil; het betaalde voorschot is daarbij teruggevorderd. Het bezwaar van CLOK tegen dit besluit hebben GS ongegrond verklaard. De rechtbank heeft het door CLOK ingestelde beroep ongegrond verklaard. De Raad van State concludeert dat gedeputeerde staten wel bevoegd waren de subsidie ambtshalve vast te stellen. De Raad van State oordeelt voorts dat het lange stilzitten van gedeputeerde staten ervoor heeft gezorgd dat de stichting in bewijsnood verkeert (de benodigde stukken zijn niet meer voorhanden waardoor de stichting niet in de gelegenheid is uit te leggen hoe het voorschot is besteed). Het beginsel van rechtszekerheid brengt met zich mee dat dat in dit geval het risico van bewijsnood aan het college moet worden toegerekend. Het hoger beroep is gegrond, de uitspraak van de rechtbank wordt vernietigd. De raad van state bepaalt dat de subsidie wordt vastgesteld op € 10.400.

Aanwijzing als bedoeld in art. 3.8, zesde lid Wro (ECLI:NL:RVS:2020:1020)

Bij besluit van 10 juli 2018 hebben gedeputeerde staten de raad van de gemeente Rotterdam een aanwijzing gegeven als bedoeld in artikel 3.8, zesde lid, van de Wet ruimtelijke ordening ertoe stekkende dat de in het besluit aangeduide plan(onder)delen geen deel blijven uitmaken van het bestemmingsplan "Hoek van Holland - Buitengebied". Het bestemmingsplan "Hoek van Holland - Buitengebied" heeft betrekking op het buitengebied rondom de kern van Hoek van Holland. De raad heeft er daarbij voor gekozen om zo veel mogelijk aan te sluiten bij de planologische mogelijkheden uit de vorige ter plaatse geldende bestemmingsplannen. Voor het deel van het plangebied waar alleen de bouwverordening als planologisch toetsingskader gold, is uitgegaan van de feitelijke situatie. Gedeputeerde staten hebben de reactieve aanwijzing gegeven wegens strijd met artikel 2.1.5 van de Verordening ruimte 2014. Volgens gedeputeerde staten zijn burgerwoningen en plattelandswoningen geen glasgerelateerde functies, zodat deze niet zijn toegestaan binnen het glastuinbouwgebied zoals aangegeven op kaart 3 behorende bij de Verordening ruimte 2014. Het omzetten van deze voormalige agrarische bedrijfswoningen naar burger- onderscheidenlijk plattelandswoningen zal leiden tot een belemmering voor de bestaande glastuinbouwbedrijven. Enkele beroepen zijn ingetrokken. In één beroep is gesteld dat het desbetreffende perceel niet gelegen is in het glastuinbouwgebied; gedeputeerde staten erkennen dit. Dit beroep is gegrond en het besluit van gedeputeerde staten wordt ten aanzien van dit onderdeel vernietigd. Naar aanleiding van het beroep van de raad constateert de Raad van State dat gedeputeerde staten in de reactieve aanwijzing niet per perceel inzichtelijk hebben gemaakt waarom de desbetreffende woning leidt tot een onevenredige aantasting van de omvang en de bruikbaarheid van het glastuinbouwgebied en derhalve wel of niet buiten de reactieve aanwijzing kon worden gehouden. Gelet op het voorgaande is de reactieve aanwijzing onvoldoende deugdelijk en draagkrachtig gemotiveerd en niet met de te betrachten zorgvuldigheid tot stand gekomen. De Raad van State draagt gedeputeerde staten op om binnen 26 weken het omschreven gebrek in het besluit van 10 juli 2018 te herstellen.

Openbaarmaking van documenten op grond van de Wob

Bij besluit van 10 oktober 2018 hebben gedeputeerde staten het verzoek van eisers om openbaarmaking van documenten op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) afgewezen. Bij besluit van 26 maart 2019 hebben gedeputeerde staten het bezwaar van eisers niet-ontvankelijk verklaard. Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. De rechtbank oordeelt dat het college het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard en vernietigt het bestreden besluit. Omdat de rechtbank van oordeel is dat het college in redelijkheid openbaarmaking heeft kunnen weigeren op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder b en g, van de Wob, ziet de rechtbank aanleiding zelf in de zaak te voorzien, in die zin dat het bezwaar ongegrond wordt verklaard en de uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit.

Ontheffing op grond van de Omgevingsverordening Zuid-Holland (ECLI:NL:RVS:2020:2570)

Bij besluit van 5 november 2019 hebben gedeputeerde staten geweigerd het college van burgemeester en wethouders van Den Haag met toepassing van artikel 6.29 van de Omgevingsverordening Zuid-Holland ontheffing te verlenen van het bepaalde in artikel 6.13, eerste lid, van de Omgevingsverordening. Den Haag en Schiedam willen aan de rand van de stad Decathlon-vestigingen mogelijk maken in de plangebieden van de bestemmingsplannen "Sportplaza Harga" en Forepark Rhône. De colleges van B&W van die gemeenten stellen dat in de binnensteden te weinig ruimte is voor het realiseren van de beoogde winkelconcepten. In 2014 hebben gedeputeerde staten de daartoe gevraagde ontheffingen geweigerd. Naar aanleiding van de door de gemeenten ingestelde beroepen heeft de Raad van State in 2019 geoordeeld dat art. 2.1.4 van de Verordening Ruimte (de zgn brancheringsregeling) buiten toepassing dient

te blijven wegens strijd met de Dienstenrichtlijn. De Raad van State heeft de besluiten van gedeputeerde staten vernietigd. De Verordening ruimte is in december 2016 gewijzigd. De Raad van State heeft geoordeeld dat art. 3.2., eerste lid van die verordening in het licht van de Dienstenrichtlijn zo moet worden uitgelegd dat ontheffing moet worden verleend als toepassing van de brancheringsregeling in een concreet geval ertoe zou leiden dat het met de Dienstenrichtlijn beoogde resultaat niet wordt bereikt. Gedeputeerde staten is opgedragen nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van hetgeen de Raad van State heeft overwogen.

De gemeenten hebben hun ontheffingsverzoeken uit 2014 gehandhaafd. Gedeputeerde staten hebben de gevraagde ontheffing geweigerd op grond van de Omgevingsverordening die in april 2019 in werking is getreden. De Raad van State stelt vast dat de ontheffingsverzoeken niet zijn gewijzigd en slechts zijn onderbouwd met een geactualiseerd rapport. Op grond van de Omgevingsverordening en het daarin opgenomen overgangsrecht hadden gedeputeerde staten hun besluit moeten baseren op de Verordening ruimte en niet op de Omgevingsverordening. De beroepen zijn dan ook gegrond en de Raad van State vernietigt de besluiten. De Raad van State oordeelt voorts dat het door gedeputeerde staten gehanteerde juridisch kader niet verschilt van de inhoud van de Verordening ruimte. Beoordeeld moet worden of de rechtsgevolgen van de besluiten in stand kunnen blijven.

Onder verwijzing naar de uitspraak van 27 maart 2019 stelt de Raad van State dat er geen aanleiding is om de brancheringsregeling van de Verordening Ruimte onverbindend te verklaren wegens strijd met de Dienstenrichtlijn. De raad van state onderschrijft evenmin de stelling van de colleges van B&W dat een ontheffing gerechtvaardigd zou zijn vanwege het innovatieve karakter van het Decathlon-concept. Volgens de Raad van State is er geen sprake van een ruimtelijke ontwikkeling met en zodanig innovatief karakter dat om die reden moet worden afgeweken van de regel. De Raad van State concludeert dat de betogen van de colleges van B&W niet slagen.

De Raad van State verklaart de beroepen gegrond, vernietigt de besluiten van gedeputeerde staten en bepaalt dat de rechtsgevolgen van deze besluiten geheel in stand blijven.

(Vindplaats: ECLI:NL:RVS:2020:2570)

Weigeren omgevingsvergunning naar aanleiding van Bibob-advies (ECLI:NL:RBDHA:2020:11916)

International Metal Trading B.V. (IMT) is een afvalverwerkend bedrijf. In 2018 is een aanvraag ingediend om een omgevingsvergunning voor het veranderen van de inrichting. Gedeputeerde staten hebben het Landelijk Bureau Bibob (LBB) gevraagd een advies uit te brengen als bedoeld in de Wet bevordering integriteitsbeoordeling door het openbaar bestuur. Op grond van dit advies hebben gedeputeerde staten de gevraagde omgevingsvergunning geweigerd en voorts zes vigerende vergunningen ingetrokken. Gedeputeerde staten stellen dat er ernstig gevaar bestaat dat de vergunning zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen. Er zou een ernstig vermoeden bestaan dat IMT handelt in strijd met art. 69, tweede lid van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR). De rechtbank concludeert dat gedeputeerde staten het advies van het LBB zonder nadere motivering als grondslag heeft genomen voor hun besluit. Gedeputeerde staten handelen daarmee in strijd met art. 3:9 van de Algemene wet bestuursrecht op grond waarvan zij zich moeten vergewissen dat het advies en het daartoe ingestelde onderzoek naar de feiten op zorgvuldige wijze tot stand gekomen zijn en dat de feiten de conclusies kunnen dragen. De rechtbank concludeert dat in het LBB advies een helder en concreet uitgewerkt overzicht dan wel ander bewijs ontbreekt waaruit blijkt dat er BTW-fraude is gepleegd door ondernemingen waaraan IMT producten geeft geleverd. Het plegen van het strafbare feit dat IMT is verweten, is dan ook niet aannemelijk geworden.

Ten aanzien van de evenredigheid hebben gedeputeerde staten overwogen dat de weigering en intrekking van de vergunningen gerechtvaardigd en aangewezen is, gelet op de aard en de ernst van de strafbare feiten, te weten de wetenschap van grootschalige fraude over meerdere jaren, waarbij sprake is van herhaaldelijke overtredingen waarvoor strafrechtelijke vervolging is ingesteld en het feit dat de strafbare feiten recentelijk zijn gepleegd. De rechtbank stelt dat nuancering van de "grootschalige fraude" op zijn plaats is. Het LBB-advies heeft slechts betrekking op een relatief klein deel van de totale activiteiten van IMT (alleen het Engelse deel) en slechts bij een klein deel van de totale transacties. Van belang is voorts dat IMT verschillende risico-beperkende maatregelen heeft genomen (zoals het beëindigen van de non-ferro-handel met het Verenigd Koninkrijk). Bovendien hebben de vergunningen betrekking op RVS-activiteiten die niet in verband zijn gebracht met de gestelde BTW-fraude. Volgens het oordeel van de rechtbank berust het weigeren van de vergunning en het intrekken van de zes vergunningen op een ontoereikende motivering en onvoldoende onderzoek en is bovendien in strijd met het evenredigheidsbeginsel. De rechtbank vernietigt het besluit en draagt gedeputeerde staten op een nieuw besluit te nemen.

Last onder dwangsom (ECLI:NL:RBDHA:2020:11719)

Chemours drijft een inrichting waarin o.a. Teflon PTFE en Teflon FEP worden geproduceerd. In 2013 is een revisievergunning aangevraagd voor de inrichting; daarin is gesteld dat het slecht afbreekbare dispergeermiddel APFO/PFOA is uitgefaseerd en vervangen door het preparaat GENX. De vergunning is aangevraagd voor de productie van Teflon PTFE en Teflon FEP inclusief de (indirecte) lozing van de afvalstroom. De revisievergunning is op 3 oktober 2013 verleend. De DCMR analyseert sinds 2017 de directe en indirecte lozingen op onder andere APFO/PFAO. In september en november 2017 bleek dat het

afvalwater de stof APFO/PFOA bevat. Gedeputeerde staten hebben vervolgens bij besluit van 16 april 2018 een last onder dwangsom opgelegd. Chemours heeft bezwaar gemaakt tegen dat besluit. Gedeputeerde staten hebben dat bezwaar ongegrond verklaard. Chemours heeft tegen dat besluit beroep ingesteld.

Gedeputeerde staten hebben bij besluit van 15 oktober 2019 de last gewijzigd; Chemours is daarbij gelast ervoor te zorgen dat het afvalwater dat wordt geloosd niet meer dan 13 ng/l APFO/PFOA bevat. Bij besluit van 29 april 2020 hebben gedeputeerde staten een omgevingsvergunning verleend op basis waarvan het bedrijfsafvalwater van Chemours 50 ng/l APFO/PFOA mag bevatten.

De rechtbank deelt niet de mening van Chemours dat met het vergunnen van de activiteit ook alles wat daarmee verband houdt, inclusief de onvoorziene milieugevolgen is vergund. De rechtbank concludeert dat de opgelegde dwangsom niet evenredig is. De rechtbank ziet niet in dat Chemours heeft gehandeld in strijd met toezeggingen of beloftes over het gebruik van APFO/PFOA. Er is geen aanleiding voor het oordeel dat deze stof moedwillig is geloosd. Er is ook geen aanwijzing dat Chemours onwillig was een einde te maken aan de overtreding. De rechtbank matigt de dwangsom tot € 125.000,00.

De rechtbank concludeert dat het beroep tegen het besluit tot het opleggen van een last gegrond is en vernietigt dit besluit voor zover de dwangsom van € 250.000 is gehandhaafd. De rechtbank voorziet zelf in de zaak in die zin dat zij de opgelegde dwangsom vaststelt op € 125.000,00 per keer dat wordt geconstateerd dat niet aan de last is voldaan. De omstandigheid dat gedeputeerde staten de last bij besluit van 15 oktober 2019 hebben gewijzigd, betekent dat het bezwaar tegen het besluit van 16 april 2018 gegrond had moeten worden verklaard. De rechtbank vernietigt dan ook het besluit van 10 september 2018. De beroepen tegen de invorderingsbesluiten zijn eveneens gegrond. De rechtbank vernietigt deze besluiten voor zover hierbij dwangsommen zijn ingevorderd van meer dan € 125.000,00 per overtreding.

Bijlage 1. Beroepsprocedures ten aanzien van besluiten die binnen de provinciale organisatie zijn voorbereid.

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
	Gegronde beroepen				
Stichting CLOK	Hoger beroep van CLOK tegen de uitspraak van de rechtbank van 9 april 2019 waarbij de rechtbank het beroep van CLOK ongegrond verklaarde. Het beroep had betrekking op het besluit waarbij gedeputeerde staten de bezwaren tegen de subsidievaststelling op nihil en de terugvordering van het uitbetaalde voorschot ongegrond hebben verklaard.	Raad van State	25-03-2020	Gedeputeerde staten hebben een subsidie voor een project dat in 2010 afgerond in 2018 op nihil vastgesteld. Daarbij is het betaalde voorschot teruggevorderd. De rechtbank heeft het door CLOK ingestelde beroep ongegrond verklaard. De Raad van State oordeelt voorts dat het lange stilzitten van gedeputeerde staten ervoor heeft gezorgd dat de stichting in bewijsnood verkeert (de benodigde stukken zijn niet meer voorhanden waardoor de stichting niet in de gelegenheid is uit te leggen hoe het voorschot is besteed). Het beginsel van rechtszekerheid brengt met zich mee dat dat in dit geval het risico van bewijsnood aan het college moet worden toegerekend. Het hoger beroep is gegrond, de uitspraak van de rechtbank wordt vernietigd. De raad van state bepaalt dat de subsidie wordt vastgesteld op € 10.400. (vindplaats ECLI:NL:RVS:2020:851).	subsidierecht
Raad van de gemeente Rotterdam; Hoge weide B.v., inwoner van Leiden en 13 inwoners van Rotterdam	Beroep tegen het besluit van gedeputeerde staten van 10 juli 2018 waarbij gedeputeerde staten aan de raad van de gemeente Rotterdam een aanwijzing hebben gegeven als bedoeld in artikel 3.8, zesde lid, van de Wet ruimtelijke ordening ertoe stekende dat de in het besluit aangeduide plan(onder)delen geen deel blijven uitmaken van het bestemmingsplan "Hoek van Holland - Buitengebied".	Raad van State	08-04-2020	In 2018 hebben gedeputeerde staten de raad van de gemeente Rotterdam een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot plan(onder)delen van het bestemmingsplan "Hoek van Holland - Buitengebied" wegens strijd met de Verordening ruimte 2014. Burgerwoningen en plattelandswoningen zijn geen glasgerelateerde functies, zodat deze niet zijn toegestaan binnen het glastuinbouwgebied. Eén beroep heeft betrekking op een perceel dat niet gelegen is in het glastuinbouwgebied. Dit beroep is gegrond en het besluit van gedeputeerde staten wordt ten aanzien van dit onderdeel vernietigd. De Raad van State concludeert dat de reactieve aanwijzing onvoldoende deugdelijk en draagkrachtig gemotiveerd is omdat niet per perceel inzichtelijk is gemaakt waarom de desbetreffende woning leidt tot een onevenredige aantasting van de omvang en de bruikbaarheid van het glastuinbouwgebied en derhalve wel of niet buiten de reactieve aanwijzing kon worden gehouden. De aanwijzing is niet met de te betrachten zorgvuldigheid tot stand gekomen. De Raad van State draagt gedeputeerde staten op om binnen 26 weken het omschreven gebrek in het besluit van 10 juli 2018 te herstellen.	omgevingsrecht

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				(vindplaats: ECLI:NL:RVS:2020:1020)	
Avanzo B.V.; Emiko B.V. en Heveskes Energy B.V.	Beroep tegen het besluit van gedeputeerde staten van 26 maart 2019 waarbij gedeputeerde staten het bezwaar tegen het afwijzen van het verzoek tot het openbaar maken van documenten op grond van de Wob, niet-ontvankelijk hebben verklaard.	Rechtbank	08-10-2020	Bij besluit van 10 oktober 2018 hebben gedeputeerde staten het verzoek van eisers om openbaarmaking van documenten op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) afgewezen. Bij besluit van 26 maart 2019 hebben gedeputeerde staten het bezwaar van eisers niet-ontvankelijk verklaard. Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. De rechtbank oordeelt dat het college het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard en vernietigt het bestreden besluit. Omdat de rechtbank van oordeel is dat het college in redelijkheid openbaarmaking heeft kunnen weigeren op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder b en g, van de Wob, ziet de rechtbank aanleiding zelf in de zaak te voorzien, in die zin dat het bezwaar ongegrond wordt verklaard en de uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit. (niet gepubliceerd; SGR 19/2847)	Wet openbaarheid van bestuur
De colleges van B&W van de gemeenten Den Haag en Schiedam	Beroep tegen het besluit van gedeputeerde staten van 5 november 2019 waarbij gedeputeerde staten hebben geweigerd de colleges van B&W van De gemeenten Den Haag en Schiedam met toepassing van art. 6:29 van de Omgevingsverordening Zuid-Holland ontheffing te verlenen van het bepaalde in art. 6.13, eerste lid van de omgevingsverordening.	Raad van State	28-10-2020	In een eerdere procedure met betrekking tot een ractieve aanwijzing van gedeputeerde staten heeft de Raad van State in 2019 geoordeeld dat art. 3.2., eerste lid van de Verordening ruimte in het licht van de Dienstenrichtlijn zo moet worden uitgelegd dat ontheffing moet worden verleend als toepassing van de brancheringsregeling in een concreet geval ertoe zou leiden dat het met de Dienstenrichtlijn beoogde resultaat niet wordt bereikt. Gedeputeerde staten is opgedragen nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van hetgeen de Raad van State heeft overwogen. De gemeenten hebben hun ontheffingsverzoeken uit 2014 gehandhaafd. Gedeputeerde staten hebben de gevraagde ontheffing geweigerd op grond van de Omgevingsverordening die in april 2019 in werking is getreden. De Raad van State stelt vast gedeputeerde staten hun besluit hadden moeten baseren op de Verordening ruimte en niet op de Omgevingsverordening. De beroepen zijn dan ook gegrond en de Raad van State vernietigt de besluiten. De Raad van State oordeelt voorts dat het door gedeputeerde staten gehanteerde juridisch kader niet verschilt van de inhoud van de Verordening ruimte. De Raad van State bepaalt dat de rechtsgevolgen van de besluiten geheel in stand blijven. (vindplaats: ECLI:NL:RVS:2020:2570)	omgevingsrecht Eerste aanleg

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
	Ongegronde beroepen				
B&W van de gemeente Krimpenerwaard	Beroep van B&W van de gemeente Krimpenerwaard tegen het besluit van gedeputeerde staten tot het weigeren van een ontheffing van de Omgevingsverordening Zuid-Holland ter legalisatie van de gerealiseerde uitbreidingen van een melkgeitenbedrijf en van de met het bestemmingsplan strijdige gebruiksactiviteiten.	Rechtbank	22-09-2020	Voor het verlenen van een omgevingsvergunning aan het melkgeitenbedrijf heeft B&W een ontheffing nodig van de omgevingsverordening waarin een geitenstop is vastgelegd. Bij besluit van 16 juli 2019 hebben gedeputeerde staten die ontheffing geweigerd. De rechtbank concludeert dat de door het melkgeitenbedrijf gerealiseerde bedrijfsuitbreiding niet past binnen het bestaande bestemmingsplan. Ook concludeert de rechtbank dat sprake is van een uitbreiding van de bestaande geitenhouderij. Om de gerealiseerde uitbreidingen te kunnen legaliseren moet met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bestemmingsplan. Voor het verlenen van de omgevingsvergunning is een ontheffing nodig van de omgevingsverordening. De rechtbank volgt het college van burgemeester en wethouders niet in het betoog dat de Omgevingsverordening op onderdelen onverbindend moet worden verklaard. Provinciale staten hebben de geitenstop onder verwijzing naar de rapporten van het Rijksinstituut van volksgezondheid en Milieu (RIVM) op basis van het voorzorgsbeginsel in redelijkheid in de Omgevingsverordening kunnen opnemen. Dat provinciale staten niet de wettelijk voorgeschreven zienswijzeprocedure hebben gevolgd is een omissie, maar dit is onvoldoende om de bepaling over de geitenstop onverbindend te verklaren. De rechtbank verklaart het beroep ongegrond. (Vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:9186)	Omgevingsrecht 1 ^e aanleg
Inwoner van Boskoop	Beroep van een inwoner van Boskoop tegen het besluit van gedeputeerde staten waarbij gedeputeerde staten het bezwaar van die inwoner tegen verleende ontheffingen en een verleende vergunning om op de Gouwe te varen met schepen die niet voldoen aan de afmetingen van het Afmetingenbesluit provinciale vaarwegen Zuid-Holland ongegrond hebben verklaard.	Rechtbank	17-12-2020	Bij besluit van 29 maart 2019 hebben gedeputeerde staten vijf schippers ontheffing verleend van de verbodsbepaling van artikel 15, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015. Bij besluit van 23 mei 2019 hebben gedeputeerde staten aan een schipper een vergunning verleend als bedoeld in artikel 3.22 van de Omgevingsverordening Zuid-Holland. De betreffende schippers hebben daarmee toestemming gekregen om met hun schip, dat niet aan de gestelde afmetingen uit het Afmetingenbesluit provinciale vaarwegen Zuid-Holland voldoet, op de provinciale vaarweg te varen. Bij besluit van 20 november 2019 hebben gedeputeerde staten het bezwaar van eiser en van andere omwonenden tegen de primaire besluiten ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is beroep ingesteld.	Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015/ Omgevingswet

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				Gele op de deskundige bronnen waarop gedeputeerde staten hun besluit hebben gebaseerd en gelet op de verrichte en toekomstige werkzaamheden bij de Gouwe stelt de rechtbank dat gedeputeerde staten zich in redelijkheid op het standpunt hebben gesteld dat de bescherming van de Gouwe niet in het geding is door de verlening van de ontheffing. Ook hebben gedeputeerde staten zich in redelijkheid op het standpunt gesteld dat d veiligheid en doelmatigheid van het gebruik van de Gouwe is gewaarborgd. De rechtbank verklaart het beroep dan ook ongegrond. (Vindplaats: niet gepubliceerd SGR 19/8047)	
	Niet-ontvankelijk beroep				
Inwoner Rotterdam	Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank van 17 juli 2019 waarbij de rechtbank het ingestelde beroep van appellant ongegrond heeft verklaard. Het beroep had betrekking op het besluit van gedeputeerde staten om het bezwaar tegen de verleende ontheffing voor het vervangen en houden van een oevervoorziening in de Delftse Schie ongegrond te verklaren.	Raad van State	16-12-2020	Gedeputeerde staten hebben op 25 juni 2018 een ontheffing verleend met betrekking tot het verwijderen van een deel van een oude oevervoorziening en het landinwaarts plaatsen en houden van een oevervoorziening in de Delftse Schie. Gedeputeerde staten hebben de ontheffing verleend in overeenstemming met de afmetingen zoals aangegeven op de ingediende constructietekening. De aanvraag en constructietekening is ingediend door een gemachtigde van appellant. Appellant is het niet eens met de ingediende aanvraag. De raad van State oordeelt dat in een situatie waarin een appellant zicht laat vertegenwoordigen door een gemachtigde in beginsel het optreden van de gemachtigde aan de indiener van de aanvraag wordt toegerekend. Appellant heeft geen belang bij een inhoudelijke beoordeling van het hoger beroep. Het hoger beroep is niet-ontvankelijk (vindplaats: ECLI:NL:RVS:2020:2986)	bestuursrecht
	Rechtbank niet bevoegd				
Melkgeitenbedrijf	Beroep tegen het besluit van gedeputeerde staten tot het weigeren van een ontheffing van de Omgevingsverordening Zuid-Holland ter legalisatie van de gerealiseerde uitbreidingen van het melkgeitenbedrijf en van de met het bestemmingsplan strijdige gebruiksactiviteiten.	Rechtbank	08-09-2020	Bij besluit van 16 juli 2019 hebben gedeputeerde staten geweigerd aan B&W van de gemeente Krimpenerwaard een ontheffing te verlenen van de Omgevingsverordening Zuid-Holland. Die ontheffing van de zogenaamde geitenstop was nodig voor het verlenen van de omgevingsvergunning voor de gerealiseerde uitbreidingen van de geitenhouderij. De geitenhouderij stelt beroep in tegen het besluit van gedeputeerde staten tot het weigeren van de ontheffing. De rechtbank constateert dat tegen een besluit als bedoeld in artikel 2.27 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht slechts beroep	Omgevingsrecht 1 ^e aanleg

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				kan worden ingesteld door het gezag dat bevoegd is ten aanzien van de beschikking waarop de verklaring betrekking heeft. De rechtbank verklaart zich onbevoegd. Het beroep is namelijk niet ingesteld door het college van b&w. (Vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:9187)	
	Toegewezen verzoeken om een voorlopige voorziening				
Waddinxveense Groencycling WAGRO B.V.	Verzoek aan de voorzieningenrechter van de Raad van State om het besluit van gedeputeerde staten van 20 juli 2020 te schorsen.	Voorzieningenrechter van de Raad van State	10-09-2020	Bij besluit van 20 juli 2020 hebben gedeputeerde staten WAGRO onder oplegging van een dwangsom gelast om bij acceptatie van afvalstoffen de juiste benaming en Euralcodes te gebruiken. WAGRO is van mening dat de begunstigingstermijn te kort is om binnen die termijn aan de last te kunnen voldoen. Daartoe heeft WAGRO een overzicht overgelegd van alle noodzakelijke werkzaamheden en de tijd die nodig is voor het uitvoeren van die werkzaamheden. De voorzieningenrechter bepaalt dat de begunstigingstermijn wordt verlengd tot 1 december 2021. (vindplaats ECLI:NL:RVS:2020:2208).	Bestuursrecht Wet ruimtelijke ordening
B&W van de gemeente Krimpenerwaard	Verzoek aan de voorzieningenrechter van de Raad van State met betrekking tot de uitspraak van de rechtbank waarbij het beroep van B&W van de gemeente Krimpenerwaard tegen het besluit van gedeputeerde staten om de gevraagde ontheffing van de Omgevingsverordening te weigeren, ongegrond is verklaard.	Voorzieningenrechter van de Raad van State	22-09-2020	Gedeputeerde staten hebben bij besluit van 16 juli 2019 geweigerd een ontheffing te verlenen van de Omgevingsverordening Zuid-Holland. B&W van de gemeente Krimpenerwaard hadden die ontheffing nodig voor het verlenen van een omgevingsvergunning aan een melkgeitenbedrijf ter legalisatie van de gerealiseerde uitbreidingen van het melkgeitenbedrijf. De rechtbank heeft het beroep van B&W ongegrond verklaard. B&W hebben tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld; daarnaast hebben zij de voorzieningenrechter verzocht een voorziening te treffen. De voorzieningenrechter constateert dat er verschillende vraagpunten zijn die nader onderzoek vergen zoals de mate waarin uitbreiding van een geitenhouderij een verhoogd gezondheidsrisico oplevert, mede in relatie tot de locatie en de opvang van de geitenhouderij. De voorzieningenprocedure leent zich er niet voor om deze vraagpunten te onderzoeken. Voorts constateert de voorzieningenrechter dat het beoordelen van het voor de maatschappij aanvaardbare gezondheidsrisico primair een bestuurlijke taak is. Aan de andere kant zal het achterwege laten van een voorziening de behandeling van de hoofdzaken mogelijk illusoir maken omdat in dat geval het faillissement van de geitenhouderij dreigt. De voorzieningenrechter schorst het besluit van gedeputeerde staten van 16 juli 2019.	bestuursrecht

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				(vindplaats: ECLI:NL:RVS:2020:2785)	
	Afgewezen verzoeken om een voorlopige voorziening				
B&W van Den Haag en Schiedam	Verzoek aan de voorzieningenrechter van de Raad van State om de bij uitspraak van 27 maart 2019 getroffen voorlopige voorziening op te heffen en een voorlopige voorziening te treffen voor de besluiten van gedeputeerde staten van 5 november 2019 waarbij gedeputeerde staten hebben geweigerd een ontheffing te verlenen van de Verordening ruimte 2014.	Voorzieningenrechter van de Raad van State	06-03-2020	<p>De colleges van burgemeester en wethouders van Schiedam en Den Haag willen grootschalige sportdetailhandel met een "try & buy"-formule mogelijk maken op Sportplaza Harga te Schiedam, respectievelijk op het bedrijventerrein Forepark te Den Haag. Volgens deze colleges vergt dit winkelconcept zoveel ruimte dat vestiging in de binnensteden niet mogelijk is. Bij besluiten van 1 maart 2016 en 19 april 2016 hebben gedeputeerde staten de raden van de gemeenten Schiedam en Den Haag aanwijzingen gegeven ertoe strekkende dat in het besluit aangeduide planonderdelen die voorzien in bedoelde sportdetailhandel, geen deel blijven uitmaken van de hiervoor genoemde bestemmingsplannen.</p> <p>De Raad van State heeft in de uitspraak van 27 maart 2019 geconstateerd dat ten tijde van die uitspraak de Verordening ruimte zoals die was gewijzigd op 15 januari 2019 van toepassing was. Grootschalige detailhandel was daarin niet uitgezonderd van het verbod van de Verordening ruimte. De besluiten waarbij de aanwijzingen zijn gegeven, heeft de Raad van State vernietigd, maar de rechtsgevolgen bleven in stand om te voorkomen dat de vernietiging leidt tot onomkeerbare gevolgen.</p> <p>De colleges van burgemeester en wethouders beogen te bereiken dat vanwege de schorsing van de weigeringen van de ontheffingen de voorlopige voorziening die is getroffen in de uitspraak van 27 maart 2019 wordt opgeheven, zodat de delen van de bestemmingsplannen die door reactieve aanwijzingen zijn getroffen in werking treden en omgevingsvergunningen voor bouwen kunnen worden voorbereid en verleend. Als de voorlopige voorziening van 27 maart 2019 zou worden opgeheven, zouden al onomkeerbare gevolgen kunnen optreden door de verlening van de omgevingsvergunningen. De beroepen tegen de weigeringen van de ontheffingen en mogelijke beroepen tegen de inwerking getreden plandelen zouden hierdoor een illusoir karakter kunnen krijgen. De voorzieningenrechter wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening dan ook af.</p>	bestuursrecht

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				(Vindplaats: ECLI:NL:RVS:2020:694)	
Inwoner	Verzoek aan de voorzieningenrechter van de Rechtbank om een voorlopige voorziening te treffen met betrekking tot het besluit van gedeputeerde staten van 28 april 2020 waarbij gedeputeerde staten het projectplan "oeververvangings Gouwe voor het Nauw van Boskoop" hebben vastgesteld.	Voorzieningenrechter van de Rechtbank	01-10-2020	Gebleken is dat de vervanging van de oeverconstructie in het vak waar de verzoeker woont, niet vóór 1 april 2021 wordt uitgevoerd. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de verzoeker geen spoedeisend belang heeft en wijst het verzoek af. (Vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:9520)	Omgevingsrecht

Bijlage 2. Beroepsprocedures ten aanzien van besluiten die binnen de organisaties van de omgevingsdiensten zijn voorbereid.

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
	gegronde beroepen				
International Metal Trading B.V. te Rotterdam	Beroep van International Metal Trading B.V. tegen het besluit van gedeputeerde staten van 19 december 2019 waarbij gedeputeerde staten hebben geweigerd een omgevingsvergunning te verlenen voor het veranderen van een inrichting te Nieuwerkerk aan de IJssel.	Rechtbank	08-10-2020	Op grond van een gevraagd advies als bedoeld in de Wet bevordering integriteitsbeoordeling door het openbaar bestuur advies hebben gedeputeerde staten de door International Metal Trading B.V. (IMT) aangevraagde omgevingsvergunning geweigerd. De rechtbank concludeert dat gedeputeerde staten het advies van het LBB zonder nadere motivering als grondslag heeft genomen voor hun besluit. Gedeputeerde staten handelen daarmee in strijd met art. 3:9 van de Algemene wet bestuursrecht. De rechtbank concludeert dat in het LBB-advies een helder en concreet uitgewerkt overzicht dan wel ander bewijs ontbreekt waaruit blijkt dat er BTW-fraude is gepleegd door ondernemingen waaraan IMT producten geeft geleverd. Het plegen van het strafbare feit dat IMT is verweten, is dan ook niet aannemelijk geworden. Volgens het oordeel van de rechtbank berust het besluit van gedeputeerde staten op een ontoereikende motivering en onvoldoende onderzoek en het is bovendien in strijd met het evenredigheidsbeginsel. De rechtbank vernietigt het besluit en draagt gedeputeerde staten op een nieuw besluit te nemen. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:11916)	Omgevingsrecht Wet bibob
Chemours Netherlands B.V., te Dordrecht (Chemours)	Beroep van Chemours tegen het besluit van gedeputeerde staten van: - 10 september 2018 tot het ongegrond verklaren van het bezwaar tegen het besluit tot het opleggen van een last onder dwangsom; - 21 november 2018 tot het invorderen van vier verbeurde dwangsommen voor een totaalbedrag van € 1.000.000; - 18 juni 2019 tot het invorderen van een verbeurde dwangsom van € 250.000; - 30 september 2019 tot het invorderen van een verbeurde dwangsom van € 250.000; - 7 oktober 2019 tot het invorderen van een verbeurde dwangsom van € 250.000.	Rechtbank	23-11-2020	Gedeputeerde staten hebben Chemours in 2018 een last onder dwangsom opgelegd. De rechtbank matigt de dwangsom tot € 125.000,00. De rechtbank concludeert dat het beroep tegen het besluit tot het opleggen van een last gegrond is en vernietigt dit besluit voor zover de dwangsom van € 250.000 is gehandhaafd. De rechtbank voorziet zelf in de zaak in die zin dat zij de opgelegde dwangsom vaststelt op € 125.000,00 per keer dat wordt geconstateerd dat niet aan de last is voldaan. De omstandigheid dat gedeputeerde staten de last bij besluit van 15 oktober 2019 hebben gewijzigd, betekent dat het bezwaar tegen het besluit van 16 april 2018 gegrond had moeten worden verklaard. De rechtbank vernietigt dan ook het besluit van 10 september 2018. De beroepen tegen de invorderingsbesluiten zijn eveneens gegrond. De rechtbank vernietigt deze besluiten voor zover hierbij dwangsommen zijn ingevorderd van meer dan € 125.000,00 per overtreding.	Omgevingsrecht

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				(vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:11719)	
	ongegrunde beroepen				
Een exploitant van een inrichting voor het op- en overslaan, sorteren en bewerken van afvalstoffen	Beroep tegen de besluiten van gedeputeerde staten van 6 december 2018 tot het ongegrond verklaren van de bezwaren tegen het besluit van gedeputeerde staten <ul style="list-style-type: none"> - van 26 september 2017 tot het invorderen van een dwangsom; - van 6 november 2017 tot het opleggen van een nieuwe last onder dwangsom en - van 24 september 2018 tot het invorderen van een dwangsom. 	Rechtbank	08-01-2020	<p>Gedeputeerde staten hebben in 2009 een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer verleend aan eiseres voor het op- en overslaan en sorteren van 400.000 ton per jaar aan bedrijfsafval, bouw- en sloopafval en grof huishoudelijk afval en het bewerken van 100.000 ton per jaar aan bedrijfsafvalstoffen.</p> <p>Vanaf 2015 klagen bewoners van de nabijgelegen woonwijk over een vuilnisgeur. Uit controles is gebleken dat die geur afkomstig is van de inrichting van eiseres. Na klachten en onderzoek hebben gedeputeerde staten eiseres bij besluit van 13 mei 2016 onder oplegging van een dwangsom gelast blijvend te voldoen aan het vergunningvoorschrift dat buiten de inrichting geen geur waarneembaar mag zijn die afkomstig is van de inrichting. Naar aanleiding van opeenvolgende klachten en constatering hebben gedeputeerde staten</p> <ul style="list-style-type: none"> - een dwangsom van €10.000 ingevorderd (26 september 2017); - een nieuwe last onder dwangsom opgelegd (6 november 2017) en - een nieuwe dwangsom van €20.000 ingevorderd (24 september 2018). <p>Bij besluit van 6 december 2018 hebben gedeputeerde staten de bezwaren tegen deze besluiten ongegrond verklaard.</p> <p>De rechtbank ziet geen aanleiding om aan de juistheid van de bevindingen van de toezichthouder te twifelen. Gedeputeerde staten waren bevoegd om in september 2017 tot invordering over te gaan. Het beroep tegen dit besluit is ongegrond.</p> <p>Ten aanzien van de nieuwe last ziet de rechtbank geen aanleiding om te twifelen aan de waarnemingen van de toezichthouders. Het is voldoende aannemelijk dat eiseres het vergunningvoorschrift opnieuw heeft overtreden. Gedeputeerde staten waren bevoegd handhavend op te treden. De last is voldoende duidelijk geformuleerd, de begunstigingstermijn is niet onredelijk kort en de opgelegde last onder dwangsom is niet onevenredig hoog. De</p>	Omgevingsrecht

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				rechtbank concludeert dat gedeputeerde staten op juiste gronden zijn overgegaan tot het opleggen van een tweede last onder dwangsom. Ook het beroep tegen het invorderingsbesluit uit 2018 verklaart de rechtbank ongegrond. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:90)	
Ondernemer van een glastuinbouwbedrijf	Beroep tegen de besluiten van gedeputeerde staten van 17 en 18 mei 2018 tot het ongegrond verklaren van de bezwaren tegen het weigeren van vergunningen op grond van de Waterwet.	Rechtbank	24-03-2020	Een exploitant van een glastuinbouwbedrijf (dat gelegen is op drie verschillende locaties) heeft pas jaren na de ingebruikname (in 2006) van systemen van koude- en warmteopslag (KWO) vergunningen aangevraagd voor het onttrekken en retourneren van grondwater. Gedeputeerde staten hebben in 2014 tijdelijke vergunningen verleend omdat de KWO's niet voldeden aan het Waterplan 2010-2015. In 2016 hebben provinciale staten bepaald dat de desbetreffende regels van kracht blijven. In een beleidsregel hebben GS geregeld dat een vergunning voor een KWO in glastuingebieden alleen wordt verleend voor een systeem in het tweede en derde watervoerende pakket. In hetgeen eiser heeft aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor een afwijken van de beleidsregel. Niet aangetoond is volgens de rechtbank dat er geen alternatieven zijn voor een KWO-systeem. De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:3539)	Omgevingswet / Waterwet
Stichting Bewonerscomité Lindtwind te Zwijndrecht en een B.V.	Beroep tegen het besluit van gedeputeerde staten van 16 augustus 2018 waarbij gedeputeerde staten een omgevingsvergunning hebben verleend voor het realiseren van een windturbine op een locatie in Dordrecht	Rechtbank	16-11-2020	Gedeputeerde staten hebben bij besluit van 16 augustus 2018 een omgevingsvergunning verleend voor het realiseren van een windturbine in het gebied Krabbegors of Duivelseiland te Dordrecht. Daarbij is de uitgebreide voorbereidingsprocedure gevolgd. Eiseressen stellen dat de omgevingsvergunning niet verleend had mogen worden en dat het besluit onzorgvuldig is voorbereid. De rechtbank constateert dat gedeputeerde staten de uitgebreide voorbereidingsprocedure volledig en op de juiste wijze doorlopen. Er is geen aanleiding de voorbereiding van het besluit onzorgvuldig dan wel ondeugdelijk te achten. Naar het oordeel van de rechtbank voldoet de ruimtelijke onderbouwing aan de motiveringseisen die in dit geval aan de afwijking van het bestemmingsplan moeten worden gesteld. De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:11541)	Omgevingsrecht

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
Inwoner van Maassluis	Beroep tegen het besluit van gedeputeerde staten van 29 juli 2019 waarbij gedeputeerde staten hebben vastgesteld dat de locatie Loswal 88 te Maassluis een geval van ernstige verontreiniging betreft, maar dat spoedige sanering als bedoeld in artikel 37 van de Wet bodembescherming niet noodzakelijk is.	Raad van State	25-11-2020	Bij besluit van 29 juli 2019 hebben gedeputeerde staten naar aanleiding van een melding van de provincie Zuid-Holland vastgesteld dat de locatie Loswal 88 te Maassluis een geval van ernstige verontreiniging betreft, maar dat spoedige sanering als bedoeld in artikel 37 van de Wet bodembescherming niet noodzakelijk is. De locatie is in 1928 tot 1930 opgespoten met baggerspecie. Binnen de grenzen van de loswal zijn de woonwijken Vogelbuurt en de Burgemeesterswijk gebouwd. Uit bodemonderzoeken die sinds de jaren '90 zijn uitgevoerd, blijkt dat door verschillende ophogingen voor en tijdens de bouw een grillig verontreinigingspatroon is ontstaan op de locatie. In de toplaag is sprake van ernstige bodemverontreiniging door voornamelijk arseen en zink. [appellant] woont in de Vogelbuurt; hij is van mening dat sanering van de verontreiniging urgent is. Gedeputeerde staten baseren zich bij hun besluit op een onderzoek dat in 2019 is uitgevoerd door Bioclear earth. Mede gelet op de ter zitting gegeven uitvoerige toelichting op de opzet van het bodemonderzoek en de gekozen spreiding van de monsternamenpunten binnen de locatie Loswal ziet de Raad van State geen grond voor het oordeel dat het onderzoek in zoverre geen representatief beeld kan geven van de daar aanwezige verontreiniging. De raad van state ziet geen grond voor het oordeel dat gedeputeerde staten het rapport van Bioclear earth niet aan hun besluit ten grondslag hebben mogen leggen. Het beroep is ongegrond. (vindplaats ECLI:NL:RVS:2020:2812).	Bestuursrecht/ Wet bodembescherming
	Ingetrokken beroep				
Stichting Wellant te Houten	Beroep van de stichting Wellant tegen het niet tijdig beslissen door gedeputeerde staten op de aanvraag van 30 januari 2020	Rechtbank	03-12-2020	De stichting heeft beroep aangetekend tegen het niet tijdig beslissen door gedeputeerde staten op de aanvraag van 30 januari 2020. Op 9 september 2020 hebben gedeputeerde staten alsnog beslist op de aanvraag. De stichting heeft daarop het beroep ingetrokken en daarbij verzocht gedeputeerde staten te veroordelen in de proceskosten. De rechtbank wijst het verzoek als kennelijk gegrond toe en veroordeelt gedeputeerde staten in de proceskosten. (niet gepubliceerd: SGR 20/5375)	

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
	Toegewezen verzoeken om een voorlopige voorziening				
SITA Recycling Services West B.V., gevestigd te Rotterdam	Verzoek van SITA Recycling Services West B.V. om een voorlopige voorziening tot het schorsen van het besluit van gedeputeerde staten van 8 april 2020 tot het opleggen van een last onder dwangsom.	Voorziening enrechter van de Rechtbank	12-06-2020	Naar aanleiding van klachten van bewoners van Heijplaat over vliegenoverlast heeft het Kennis- en Adviescentrum Dierplagen (KAD) in opdracht van de gemeente Rotterdam onderzoek uitgevoerd. Op basis van dat onderzoek concludeerde het KAD dat de bron daarvan het plastic afval is dat binnen de inrichting van SITA wordt verwerkt. De GGD heeft vervolgens een advies opgesteld over de effecten van de vliegenoverlast op de gezondheid van de bewoners. De GGD adviseert een aanpak van de overlast bij de bron. Gedeputeerde staten hebben SITA vervolgens een last onder dwangsom opgelegd waarbij SITA is gelast te voldoen aan voorschrift 1.1.4 van de omgevingsvergunning in combinatie met art. 2.1 van het Activiteitenbesluit milieubeheer. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het desbetreffende voorschrift van de omgevingsvergunning onvoldoende grondslag biedt voor de opgelegde last omdat dit niet ziet op het beperken en bestrijden van de verspreiding ongedierte. De verschillende onderzoeksverslagen van het KAD roepen volgens de voorzieningenrechter de vraag op of de gehanteerde onderzoeksmethode wel voldoende betrouwbaar is. Vraagtekens zijn er ook bij de voorgestelde wijze om te bepalen of SITA voldoet aan het gestelde onder de last onder dwangsom. De voorzieningenrechter schorst dan ook het besluit van gedeputeerde staten. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:5423)	omgevingsrecht
Chemours Netherlands B.V., te Dordrecht (Chemours)	Verzoek van Chemours om een voorlopige voorziening te treffen met betrekking tot het besluit van gedeputeerde staten van 16 december 2019 tot het wijzigen van de omgevingsvergunning. De wijziging van enkele vergunningvoorschriften bevatten aangescherpte grenswaarden voor de emissie van de inrichting. Chemours heeft tegen dit besluit beroep ingesteld.	Voorziening enrechter van de Rechtbank	23-06-2020	Gedeputeerde staten hebben bij besluit van 16 december 2019 voor de inrichting van Chemours maatwerkvoorschriften met betrekking tot emissies naar de lucht gesteld en een aantal voorschriften gewijzigd die verbonden waren aan de omgevingsvergunning van 2013. Chemours heeft tegen dit besluit beroep ingesteld. Tegelijkertijd heeft zij de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Ten aanzien van enkele voorschriften concludeert de voorzieningenrechter dat gedeputeerde staten onvoldoende aannemelijk hebben gemaakt dat Chemours aan die voorschriften	omgevingsrecht

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				(tijdig) kan voldoen. Deze voorschriften worden dan ook geschorst tot zes weken na de uitspraak in de bodemprocedure. De voorschriften over rapportages en onderzoek blijven in stand. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:6068)	
DUCOR	Verzoek aan de voorzieningenrechter van de Raad van State om het besluit van gedeputeerde staten van 12 maart 2020 te schorsen dan wel de begunstigingstermijn te verlengen. Gedeputeerde staten hebben Ducor in het genoemde besluit gelast de overtreding van artikel 3.32 van het Activiteitenbesluit, artikel 13 van de Wet Bodembescherming en artikel 10.1 van de Wet milieubeheer, door het nemen van onvoldoende maatregelen om te voorkomen dat granulaatkorrels buiten de inrichting terecht kunnen komen, te beëindigen en beëindigd te houden, onder oplegging van een dwangsom van € 15.000,00 per keer dat wordt geconstateerd dat niet aan de last is voldaan met een maximum van € 45.000,00.	Raad van State	24-07-2020	Bij controles van de toezichthouder zijn door DUCOR geproduceerde granulaatkorrels buiten het terrein van de inrichting aangetroffen. Naar aanleiding daarvan hebben gedeputeerde staten besloten handhavend op te treden; dit heeft geresulteerd in een last onder dwangsom die is opgelegd bij besluit van 12 maart 2020. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter blijkt uit de opgelegde last voor Ducor onvoldoende wanneer sprake zal zijn van het nemen van voldoende maatregelen om aan de last te voldoen en verbeurte van dwangsommen te voorkomen. Het nemen van al die maatregelen die noodzakelijk zijn om te voorkomen dat granulaatkorrels buiten de inrichting terecht kunnen komen, zoals in het besluit van 12 maart 2020 is opgedragen, is een open norm die - zonder nadere uitwerking - tot interpretatieproblemen aanleiding kan geven. De voorzieningenrechter schorst het besluit van gedeputeerde staten tot zes weken na het besluit op bezwaar. (vindplaats: ECLI:NL:RVS:2020:1779)	bestuursrecht
	Afgewezen verzoek om een voorlopige voorziening				
Inwoners gemeente Den Haag	Verzoek aan de voorzieningenrechter om een voorlopige voorziening te treffen met betrekking het besluit van gedeputeerde staten van 10 april 2020 tot het afwijzen van het verzoek om handhaving op grond van de Wet natuurbescherming. Met het verzoek beogen de omwonenden dat er geen werkzaamheden worden verricht voor de bouw van een woning in de Danckertsstaat in Den Haag totdat zeker is dat hierdoor geen rust- en verblijfplaatsen van vleermuizen worden verstoord.	Voorziening enrechter van de Rechtbank	06-10-2020	Omwonenden hebben een verzoek om handhaving ingediend op grond van de Wet natuurbescherming. Zij zijn van mening dat er geen werkzaamheden mogen worden verricht voor de bouw van een woning in de Danckertsstaat in Den Haag totdat zeker is dat hierdoor geen rust- en verblijfplaatsen van vleermuizen worden verstoord. Gedeputeerde staten hebben het verzoek om handhaving afgewezen. De omwonenden hebben daartegen bezwaar gemaakt; daarnaast hebben zij de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen zodat in het gebied voorlopig geen (bouw) werkzaamheden worden verricht. Uit een onderzoek dat een toezichthouder op verzoek van gedeputeerde staten heeft uitgevoerd blijkt dat de aanwezigheid van rust- en verblijfplaatsen van vleermuizen in de muur van de desbetreffende woning is uitgesloten. Deze bevindingen worden bevestigd in een quickscan die eind april 2020 is uitgevoerd. De	Omgevingsrecht/Wet natuurbescherming

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
				voorzieningenrechter ziet in hetgeen verzoekers hebben aangevoerd, geen reden tot twijfel aan de zorgvuldige totstandkoming en inhoudelijke juistheid van de rapportage van de toezichthouder en de quickscan. De voorzieningenrechter wijst het verzoek om voorlopige voorziening af. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:10234)	
Inwoner Hoek van Holland	Verzoek aan de voorzieningenrechter van de rechtbank om een voorlopige voorziening te treffen ten aanzien van het besluit van gedeputeerde staten van 23 september 2019 tot het verlenen van een ontheffing voor het opzettelijk verstoren van, het vervoeren of onder zich hebben en het uitzetten van de rugstreeppad en de zandhagedis in verband met een nieuw te realiseren metro-spoortracé.	Voorziening enrechter van de Rechtbank	21-02-2020	Gedeputeerde staten hebben bij besluit van 23 september 2019 een ontheffing als bedoeld in art. 3.8, eerste lid van de Wet Natuurbescherming verleend. De ontheffing is verleend voor het opzettelijk verstoren van, het vervoeren of onder zich hebben en het uitzetten van de rugstreeppad en de zandhagedis in verband met de aanleg van een nieuw te realiseren metro-spoortracé Hoek van Holland Haven tot aan het nieuwe station Hoek van Holland Strand. De voorzieningenrechter concludeert dat de verzoeker niet als belanghebbende kan worden aangemerkt. De voorzieningenrechter wijst het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen dan ook af. (vindplaats: niet gepubliceerd; SGR 19/7976)	Natuurbeschermingswet
Verzoeker	Verzoek aan de voorzieningenrechter van de Rechtbank om een voorlopige voorziening te treffen met betrekking tot het invorderingsbesluit van gedeputeerde staten na last onder dwangsom. In de invorderingsbeschikking hebben gedeputeerde staten vastgesteld dat verzoeker een dwangsom van € 500 heeft verbeurd omdat een toezichthouder op 19 en 25 september 2019 heeft geconstateerd dat verzoeker zijn woonboot niet heeft verwijderd.	Voorziening enrechter van de Rechtbank	04-03-2020	Verzoeker heeft het griffierecht niet of niet tijdig betaald. De voorzieningenrechter heeft het verzoek niet-ontvankelijk verklaard. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:1866)	bestuursrecht
Aannemingsbedrijf voor de op- en overslag en verwerking van diverse afvalstromen die vrijkomen bij	Verzoek om een voorlopige voorziening naar aanleiding van het besluit van gedeputeerde staten van 16 maart 2020 tot het opleggen van een last onder dwangsom en het besluit van gedeputeerde staten van 30 maart 2020 tot het weigeren van een verlenging van de begunstigingstermijn. Tegen beide besluiten heeft de vergunninghouder bezwaar gemaakt.	Voorziening enrechter van de Rechtbank	28-05-2020	Gedeputeerde staten hebben in 2013 aan een aannemingsbedrijf een omgevingsvergunning verleend voor de op- en overslag van diverse afvalstromen die vrijkomen bij sloopwerkzaamheden. Bij controles op een inrichting in 2018 en 2019 zijn overtredingen van voorschriften van de milieuvergunning geconstateerd. Er was o.a. meer metaalafval opgeslagen dan vergund en er werden afvalstoffen geaccepteerd en opgeslagen die niet vergund waren. Gedeputeerde staten hebben daarop een last onder dwangsom opgelegd. Naar aanleiding van een verzoek om verlenging van de	Omgevingsrecht

Appellant	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	Rechtsgebied
sloopwerkzaamheden				<p>begunstigingstermijn is in 2020 opnieuw een controle uitgevoerd. Wederom zijn daarbij overtredingen van de voorschriften geconstateerd. Gedeputeerde staten hebben het verzoek dan ook afgewezen.</p> <p>De voorzieningenrechter overweegt dat de verzoekster er meerdere malen op gewezen is dat de milieuvergunning werd overtreden. Uit niets blijkt dat er sprake zou zijn van een aanvraag om een legaliserende vergunning. Niet gebleken is dat er bijzondere omstandigheden zijn. Handhavend optreden is niet zodanig onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat daarvan moet worden afgezien. De voorzieningenrechter wijst het verzoek af.</p> <p>(vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:4734)</p>	
Inwoners gemeente Den Haag	<p>Verzoek aan de voorzieningenrechter om een voorlopige voorziening te treffen met betrekking het besluit van gedeputeerde staten van 10 april 2020 tot het afwijzen van het verzoek om handhaving op grond van de Wet natuurbescherming. Met het verzoek beogen de omwonenden dat er geen werkzaamheden worden verricht voor de bouw van een woning in de Danckertsstaat in Den Haag totdat zeker is dat hierdoor geen rust- en verblijfplaatsen van vleermuizen worden verstoord.</p>	Voorzieningenrechter van de Rechtbank	06-10-2020	<p>Omwonenden hebben een verzoek om handhaving ingediend op grond van de Wet natuurbescherming. Zij zijn van mening dat er geen werkzaamheden mogen worden verricht voor de bouw van een woning in de Danckertsstaat in Den Haag totdat zeker is dat hierdoor geen rust- en verblijfplaatsen van vleermuizen worden verstoord. Gedeputeerde staten hebben het verzoek om handhaving afgewezen. De omwonenden hebben daartegen bezwaar gemaakt; daarnaast hebben zij de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen zodat in het gebied voorlopig geen (bouw) werkzaamheden worden verricht.</p> <p>Uit een onderzoek dat een toezichthouder op verzoek van gedeputeerde staten heeft uitgevoerd blijkt dat de aanwezigheid van rust- en verblijfplaatsen van vleermuizen in de muur van de desbetreffende woning is uitgesloten. Deze bevindingen worden bevestigd in een quickscan die eind april 2020 is uitgevoerd. De voorzieningenrechter ziet in hetgeen verzoekers hebben aangevoerd, geen reden tot twijfel aan de zorgvuldige totstandkoming en inhoudelijke juistheid van de rapportage van de toezichthouder en de quickscan. De voorzieningenrechter wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.</p> <p>(vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:10234)</p>	Omgevingsrecht/Wet natuurbescherming

Bijlage 3 privaatrechtelijke procedures

Eiser	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	
<p>Provincie Zuid-Holland</p>	<p>De provincie vordert in deze zaak dat Avanzo B.V. en Emiko B.V. in hun hoedanigheid van bestuurder van Darwin onrechtmatig jegens de provincie hebben gehandeld en dat de bestuurders (en enig aandeelhouders) van beide rechtspersonen mede op voet van art. 2:11 BW, uit dien hoofde jegens de provincie aansprakelijk zijn voor de geleden schade. De provincie is van mening dat ook Heveskes Energy B.V. onrechtmatig jegens de provincie heeft gehandeld en uit dien hoofde aansprakelijk is voor geleden schade.</p> <p>Gedeputeerde staten hebben in 2005 een subsidie verleend aan Darwin Business Partners B.V. (hierna: Darwin) voor het PRISMa-project. Doel van dat project was de ontwikkeling van een vergassingsinstallatie voor de productie van synthesegas uit biomassa. Dit synthesegas zou vervolgens ingezet moeten worden als vervanging van aardgas. De subsidie bedroeg € 504.045,00 en is verleend onder het voorbehoud dat de resterende financiering daadwerkelijk rondkomt. In 2008 hebben gedeputeerde staten een voorschot verleend van € 403.236,00. Uit de gegevens die Darwin heeft overgelegd in het kader van de subsidievaststelling is gebleken dat niet is voldaan aan de voorwaarde van volledige financiering. Gedeputeerde staten hebben bij besluit van 26 november 2014 de subsidie dan ook vastgesteld op nihil en het betaalde voorschot teruggevorderd. Darwin heeft tegen dat besluit bezwaar gemaakt; daarbij is vermeld dat het project in 2009 is stilgelegd in verband met ongunstige marktomstandigheden en dat in de jaren 2009 tot en met 2011 aan de provincie is gemeld dat een herstart van het project onwaarschijnlijk zou zijn. Gedeputeerde staten hebben het bezwaar ongegrond verklaard. Op 3 augustus 2015 heeft Darwin gemeld dat de liquide middelen ontoereikend zijn om het voorschot terug te betalen. Per 1</p>	<p>Rechtbank Rotterdam</p>	<p>24-06-2020</p>	<p>De provincie verwijt Avanzo B.V. en Emiko B.V. en hun bestuurders dat Darwin vanaf 2010 verplichtingen is aangegaan jegens Heveskes en/of betalingen aan Heveskes heeft gedaan. Heveskes is opgericht op 30 augustus 2010 en heeft dezelfde bestuurders als Darwin. De bestuurders van Darwin waren bovendien aandeelhouder van Heveskes. De rechtbank overweegt dat de gedaagden er vanaf 2010 ernstig rekening mee moesten houden dat Darwin geen aanspraak meer kon maken op de subsidiegelden en het voorschot zou moeten terugbetalen. Het project stond on hold in verband met de financiële crisis en er was geen solide basis meer voor de business case van het project. Bovendien bleek uit de jaarstukken dat Darwin een schuldenlast had. De rechtbank concludeert dat gedaagden moesten begrijpen dat als zij namens Darwin vanaf 2010 nog verplichtingen zijn aangegaan jegens Heveskes dit tot gevolg zou hebben dat Darwin jegens de provincie haar verplichtingen niet zou nakomen en ook geen verhaal zou bieden. Dat betekent dat de betalingen aan Heveskes vanaf 2010 in beginsel als onrechtmatig moeten worden aangemerkt.</p> <p>De provincie heeft gesteld dat Darwin Heveskes in 2010 € 200.000,00 heeft betaald voor kennisoverdracht. De gedaagden ontkennen dit. Daarnaast stelt de provincie dat Darwin in 2010 ook gelden aan Heveskes heeft uitgeleend en dat een lening van € 145.000,00 is afgelost door verrekening van door Heveskes ten behoeve van Darwin gemaakte kosten voor kennisoverdracht, werkzaamheden voor ontwikkeling van subsidies en ontwikkelkosten. Als komt vast te staan dat Darwin Heveskes in 2010 nog heeft betaald voor kennisoverdracht is de rechtbank van oordeel dat de gedaagden ernstig verwijtbaar hebben gehandeld jegens de provincie. De provincie stelt dat ook Heveskes op onrechtmatige</p>	<p>Civiel recht</p>

Eiser	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	
	<p>december 2016 is Darwin ontbonden wegens gebrek aan baten. Avanzo en Emiko waren van 2003 tot en met 2016 bestuurders van Darwin en daarnaast ook bestuurder van Heveskes.</p>			<p>wijze heeft geprofiteerd van de betalingen van Darwin. De rechtbank is van oordeel dat Heveskes onrechtmatig heeft gehandeld jegens de provincie. De rechtbank heeft de provincie in 2019 opgedragen het bewijs te leveren van de betalingen van Darwin aan Heveskes. In afwachting daarvan is toen iedere verdere beslissing aangehouden. De provincie heeft twee getuigen doen horen. De rechtbank acht de provincie geslaagd in het leveren van het bewijs van haar stelling dat aan Heveskes in 2010 € 120.000,00 is betaald voor kennisoverdracht. De rechtbank begroot de schade van de provincie op € 164.586,51. De rechtbank verklaart voor recht dat Avanzo en Emiko in hun hoedanigheid als bestuurder onrechtmatig hebben gehandeld jegens de provincie en dat de gedaagden mede op voet van art. 2:11 BW, uit dien hoofde jegens de provincie aansprakelijk zijn voor de schade die de provincie dientengevolge heeft geleden. Daarnaast verklaart de rechtbank voor recht dat Heveskes onrechtmatig heeft gehandeld jegens de provincie en uit dien hoofde jegens de provincie aansprakelijk zijn voor de schade die de provincie dientengevolge heeft geleden. Avanzo cs worden veroordeeld tot betaling van 164.586,51 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 2015 (+ beslagkosten enz. (vindplaats: ECLI:NL:RBROT:2020:6158</p>	
<p>Aquabus B.V. te Dordrecht,</p>	<p>Aquabus vordert de Provincie te gelasten om het gunningsbesluit voor personenvervoer over water in Rotterdam-Drechtsteden in te trekken en om de provincie te verbieden de opdracht definitief te gunnen aan de Combinatie. Aquabus stelt op diverse gronden dat de winnaar haar inschrijving niet waar kan maken.</p>	<p>Rechtbank Den Haag</p>	<p>17-09-2020</p>	<p>De provincie heeft een Europese aanbestedingsprocedure gevolgd voor Personenvervoer over water in het gebied Rotterdam-Drechtsteden. De te gunnen opdracht gaat in op 1 januari 2022; de overeenkomst heeft een looptijd van 15 jaar. Bij brief van 7 april 2020 is aan Aquabus bericht dat de opdracht niet aan haar gegund wordt, maar dat de provincie voornemens is de opdracht te gunnen aan de Combinatie. Aquabus heeft bezwaren tegen de voorlopige gunningsbeslissing van de</p>	<p>Aanbestedingsrecht</p>

Eiser	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	
				<p>provincie en vordert primair de Provincie te gelasten om het gunningsbesluit in te trekken en om de provincie te verbieden de opdracht definitief te gunnen aan de Combinatie; Aquabus stelt dat de inschrijving van de Combinatie om meerdere redenen niet realistisch en niet haalbaar is. Bovendien zou de inschrijving niet voldoen aan de eisen die door de provincie in het PvE en het Bestek aan inschrijvingen zijn gesteld.</p> <p>De voorzieningenrechter overweegt o.a. dat het aan de eisende partij is om eerst voldoende concreet te stellen, en zo nodig met stukken te onderbouwen, dat haar concurrent een niet realistische en/of marktconforme inschrijving heeft gedaan en om concreet uiteen te zetten waarom deze haar inschrijving niet gestand kan doen. Pas als twijfel mogelijk is over het realistische gehalte van de inschrijving dient de aanbestedende dienst voldoende inzichtelijk te maken dat en waarom aan de door haar gestelde eisen en voorwaarden wordt voldaan. De voorzieningenrechter staat uitgebreid stil bij de bezwaren van Aquabus maar volgt deze niet. De voorzieningenrechter wijst de vordering af. (Vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:11939)</p>	
Freelex B.V. te Den Haag	Freelex vordert o.a. de provincie te gebieden de inschrijving van Freelex geldig te verklaren, een eventuele voorlopige gunning in te trekken en de provincie te verbieden op basis van de voorlopige gunning een overeenkomst te sluiten.	Rechtbank Den Haag	27-07-2020	<p>De Provincie heeft een meervoudig onderhandse aanbestedingsprocedure georganiseerd voor het onderhoud van de glasvezelinfrastructuur ten behoeve van bruggen en sluizen. De provincie heeft daarbij de inschrijving van Freelex terzijde gelegd omdat de vereiste gedragsverklaring aanbesteden (GVA) niet tijdig is overgelegd, ook niet binnen de hersteltermijn. Bij brief van 19 maart 2020 heeft Freelex bezwaar gemaakt. De provincie handhaaft haar besluit om de inschrijving terzijde te leggen.</p> <p>Freelex vordert onder andere de provincie te gebieden om de ongeldigverklaring van 18 maart 2020 in te trekken en de inschrijving van Freelex geldig te verklaren. De voorzieningenrechter constateert dat uit</p>	Aanbestedingsrecht

Eiser	Korte omschrijving	Instantie	Datum uitspraak	Uitspraak	
				<p>de Aanbestedingsleidraad duidelijk blijkt hoe de GVA moest worden aangevraagd en welke beslistermijn geldt. Uit deze informatie vloeit voort dat Freelex hoe dan ook te laat is geweest met de aanvraag van de GVA. De voorzieningenrechter benadrukt dat het uitgangspunt is dat een aanbestedende dienst bij de beoordeling van inschrijvingen moet uitgaan van de inschrijvingen zoals deze bij het sluiten van de inschrijvingstermijn zijn ontvangen. De beginselen van gelijke behandeling en transparantie verzetten zich in beginsel tegen de mogelijkheid dat een inschrijver zijn inschrijving nog wijzigt of aanvult. Gebleken is dat Freelex niet tijdig een voor het sluiten van de inschrijvingstermijn afgegeven GVA heeft ingediend en dat de Provincie terecht de inschrijving van Freelex ongeldig heeft verklaard. De voorzieningenrechter wijst de vorderingen van Freelex af. (vindplaats: ECLI:NL:RBDHA:2020:8792)</p>	